

PULBOŻE (1) *sb n*

N sg pułboże.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w. (ten sam przykład): półboże.

Istota o nadzwyczajnych zdolnościach, przewyższająca pod każdym względem człowieka, w połowie równa Bogu:

*W porównaniu: Tákci ludzkie Zbory niemogą być dobrze rządzone/ ábo wedle rozumu íprawowane/ iedno od ludzi czelnieyfzych/ ktorziby byli iákoby iákie pułboże [*ab ... quasi semideis*]/ ktorziby íię ile naywięcey á nablížey mogą przymykáli á ítofowali do dobroći á do mądrości Bożey. *ModrzBaz* 13.*

MFr